

[Jens Jensen.]

Obligationer som Regel er afhændet til en lav Kurs, hvorved Laantageren har faaet et betydeligt Tab. Der er i Bemærkningerne ogsaa gjort opmærksom paa andre Mangler ved den gældende Lov, hvad jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Ifølge Lovforslaget gives der Banken større Frihed i Henseende til Laanformer, og der skabes Hjemmel for, at Bankens normale Udlaan fortrinsvis finansieres af de Afdrag, der indgaar, medens Finansieringen af de kortfristede Laan væsentligt sker gennem en Kassekredit; endvidere gives der Banken Ret til at optage langfristede Laan paa indtil 15 Mill. Kr., hvortil kommer enkelte mindre Ændringer i den gældende Lov.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Aksel B. Lange: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Begrundelsen for at foretage disse Ændringer i den bestaaende Lov og udvide Udlaansmulighederne for det eksisterende Kreditinstitut for Fiskerierhvervet er jo den, at Udviklingen har vist, at Kurserne for de Obligationer, som Laantagerne skulde modtage og afhænde, altid har ligget under Pari, mellem 91 og 98 — de Tal er blevet nævnt; jeg tror for øvrigt, der har været Perioder, hvor Kursen har ligget lavere.

Det kan nu ikke have virket overraskende, at Forholdet blev dette. Jeg kan i alt Fald henvise til Udtalelser, jeg fremsatte, da Loven i sin Tid blev vedtaget. Forslaget kom dengang her til Landstinget med en Maksimumsrente af $4\frac{1}{2}$ pCt., og jeg gjorde opmærksom paa, at man paa det Tidspunkt — det faldt jo ret nær efter den Periode, da Obligationsskurserne gik saa langt ned paa Grund af, at Bank of England gik fra Guldet — ikke kunde vente at faa tilfredsstillende Kurser paa Obligationer med en Rente af $4\frac{1}{2}$ pCt. Man anførte deroverfor, at der forelaa særlige Omstændigheder. For det første gik Staten ind med sin Garanti for disse Obligationer, hvilket skulde støtte Kursniveauet, og for det andet var det ret kortfristede Obligationer, idet deres Løbetid kun var 15 Aar. Over for dette anførte jeg — og det har jo vist sig at være rigtigt —, at det obligationskøbende Publikum egentlig ikke vurderer Statsgaranti saa forfærdelig højt. Man vil ved at gennemgaa Kurslisterne kunne se, at de Kreditforeningers Obligationer, som er sikret ved Statsgaranti, ikke staar højere,

ja, i mange Tilfælde staar lavere end andre Kreditforeningers, hvor der ikke findes nogen saadan Garanti. Det har jo ogsaa formet sig saaledes, at 15-aarige Obligationer egentlig ikke mere kan siges at være kortfristede. Det, man i Dag forstaar ved kortfristede Obligationer, er 2- og 3-aarige, og Staten har selv i høj Grad medvirket til, at der i stor Udstrækning er kommet saadanne Obligationer paa Markedet.

Mine Indvendinger i 1932 førte til, at man her i Landstinget foretog en Ændring i det oprindelige Forslag, hvorved Maksimumsgrænsen for Renten sattes op fra $4\frac{1}{2}$ til 5 pCt. Ikke desto mindre kommer man altsaa nu og siger, at ikke engang dette har kunnet sikre en tilfredsstillende Kurs for disse Obligationer — noget, jeg som sagt havde forudset vilde blive Tilfældet. Mit Parti vil derfor gerne medvirke til Gennemførelsen af et Forslag, der sætter Fiskeribanken i Stand til at yde disse Laan til Fiskere under saadanne Vilkaar, at de kan undgaa det Kurstab, som man gerne vil undgaa, hvilket baade den højtærede Landbrugsminister og de to foregaaende Talere fremhævede.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Fr. Kristiansen: Da det har vist sig — som ogsaa omtalt af de foregaaende Ordførere —, at den Bestemmelse i Loven om Oprettelse af en Fiskeribank, at de almindelige Laan skal ydes i Kasseobligationer, har virket uheldigt paa Grund af det Kurstab, der er forbundet med Salget af disse Obligationer, maa den Ændring af Loven, som dette Lovforslags Gennemførelse tilsigter, hilses med Tilfredshed. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtigt Vedtagelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de fire Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og skal udtale over for det ærede Medlem Hr. Severin Hansen angaaende det af ham rejste Spørgsmaal, at Bestemmelsen i § 4, som gaar ud paa en Ændring af § 6 i Loven, siger, at den Henstand, der kan gives, kan indrømmes i 4 enkelte Terminer. Man kan altsaa ikke give den for 4 samlede Terminer, saa at vedkommende bliver fri for at svare Afdrag i de første 2 Aar og saa senere er udelukket fra at faa Henstand. Det er naturligvis ordnet saaledes, fordi man har den Opfattelse, at det er mere nødvendigt at kunne give Henstand for enkelte Terminer end for længere Tid; og